

Bemærkninger til lovforslaget

Registrering i politiregistre er her betragtet som et tvangsmiddel, hvorfor betingelserne for registrering er sidestillet med betingelserne for andre tvangsindgreb: at der foreligger en konkret begrundet mistanke.

Når registrering betragtes som et tvangsindgreb – til trods for, at det ikke umiddelbart har samme frihedsindskrænkende virkning som de »klassiske« tvangsindgreb – skyldes det, at følgevirkningerne af registrering på længere sigt kan være fuldt så frihedsindskrænkende som f. eks. ransagning eller aflytning.¹⁾

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 812, stk. 1

Med begrænsningen til politiregistre over sigtede eller mistænkte har hensigten været at friholde politiets rent administrative registre. Registre over sigtede eller mistænkte forudsættes herefter fortolket så vidt, at det omfatter enhver registrering, hvor den registrerede sættes i forbindelse med en strafbar handling. Således forudsættes det eksempelvis, at Esbjerg-politiets »arbejdsregister« omfattende bl. a. et stort antal homofile fra regionen, oprettet i forbindelse med en drabssag, er omfattet af bestemmelsen.

Det kan forekomme overflødigt, at en »konkret begrundet mistanke« skal vedrøre en *begået* handling. Dette er ligefrem forudsat i den for efterforskningsarbejdet grundlæggende bestemmelse (RPL § 742). Når det alligevel udtrykkeligt er taget med i formuleringen her, skyldes det den udskridning, der med justitsministeriets billigelse er sket i de seneste år (se nedenfor).

Til § 812, stk. 2

Bestemmelsen hindrer ikke, at politiet opretter og opretholder registre over faktisk begået kriminalitet. Men den kræver registreringen slettet, når mistanken eller sigtelsen ikke har vist sig holdbar. Bestemmelsen svarer i det væsentlige til bestemmelsen i § 787, stk. 5, om tilintetgørelse af optegnelser fra telefonaflytning.

Det bemærkes, at bestemmelsen er nødvendig, hvis man ønsker registreringer på grundlag af mistanker, der viser sig grundløse, slettet. De eksisterende retningslinjer for registreringer (rigspoliti-chefens kundgørelser) hindrer *ikke* at oplysningerne bliver stående, efter at mistanken har vist sig grundløs eller sigtelse er opgivet.

Til § 813, stk. 1

Når det er fundet nødvendigt at stille forslag om regulering specielt af fotografisk registrering, skyldes det den udskridning, der i de seneste år har fundet sted på dette område, og som er blevet godtaget og forsvaret af justitsministeriet.

Da det for mindre end 3 år siden kom frem, at deltagerne i en fuldstændig lovlig og fredelig demonstration systematisk var blevet fotograferet af politifolk, var det den daværende justitsminister meget magtpåliggende at oplyse, at dette ikke var sket i tjenesten, men i fritiden og alene beregnet for pressefotos og for de pågældende politifolks private fotoalbums (bilag 1). Det kunne man så finde mere eller mindre overbevisende, men det viste i det mindste, at justitsministeriet endnu på det tidspunkt fandt det odioøst, hvis deltagerne i lovlige demonstrationer var blevet fotoregistreret *på politiets foranledning*.

Sådan er det ikke mere. Nu er det efterhånden blevet normalt, at politiet møder op og systematisk fotograferer lovlige demonstrationer. Og denne praksis er nu godkendt og forsvaret af de seneste justitsministre (bilag 2 og 3).

Hvordan det harmonerer med den bekendte regeringserklæring om, at ingen registreres alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed, får stå hen. Erklæringen har som det nu vides aldrig været egentlig virksom. I dette tilfælde vil man måske ty til vidtløftige fortolkninger, hvorefter fotograferingen ikke i sig selv er en registrering, men først bliver registrering, når billederne er klæbet op (evt. transformeret til edb-signaler?) og forsynet med identifikation. Sådanne krumspring kan selvsagt